

Panor. super Prima Secundi Decr.

inquantum contradicit petitioni meae, & hoc facit pro statutis facientibus mentionem de aduersario, concord.

3 c. i. de iudi. & c. accedens, 2. vt lite non contest. † Not. 2. q. dicitur plus petere non solum, qui petit maiorem quantitatem debiti, sed etiam petens ante tempus præfixum, & sic e contrario dicitur minus soluere, qui tarde soluit. Facit pro statuto puniente plus petentem, vt habeat locum contra petentem ante terminum, vel aliis modis, de quibus hic, † Not. 3. quod res promissa in vno loco, potest peti in alio, quam vbi fuit destinata solutio, sed petens tunc condemnatur reo ad interesse. Et est ratio, quia si non posset peti in alio loco, nonnunquam creditor frustraretur intentione sua, quia reus vel data opera, vel ex necessitate nunquam perueniret ad locum destinatum, quod esset iniquum. Et satis est reo, q. sibi satisfit de interesse, de quo in l. i. ff. de eo, quod cert. lo. & intellige tex. & prædicta, vt fiat hæc condemnatio interesse, quando petitur solutio in loco non conuenito: secus si petitur in loco idoneo, puta in loco domicilii, vt soluatur in loco conuenito. Tunc enim nullam poenam incurrit, cū nullum interesse in hoc reus prætendat. † Et vide gloss. bonam quæ ponit formam libellandi impune, cum petitur extra locum destinatum, in §. si quis agens, in ver. loco, institu. de actio. Debet enim facere commemorationem illius loci, vbi fuit promissa solutio, dicendo peto decem vt mihi soluas hic, vel ibi, vbi soluere promissisti, arg. in dicto ver. loco. & ff. de eo qd. cer. lo. l. 2. post hoc nisi soluat, quia reperitur in mora, potest conueniri vbiunque, dummodo in loco idoneo, scilicet vbi alias sortitur forum, licet quidam dicant, q. vbiunque poterit conueniri. Sed primum est verius & communius, vt ibi not. & in d. l. i. de eo, quod cer. loc. Nico. tamē de Mat. tenuit contrarium, & eum sequitur Bart. in d. l. i. vt vbi libet tanquam fugitiuus possit conueniri, sed primum videtur æquius, & communius. † Venio nunc ad gl. & quæro, text. iste punit plus petentes, si dixerint in iudicio persistendum super petitione sua, quid si volunt desistere? Gloss. i. respondet, q. euitabunt poenam, dummodo desistant ante lit. contest. postea vero non licet sine poena, & in hac conclusione residet glo. in l. vna, C. eod. tit. Hanc glo. communiter hic sequuntur doc. & maxime Hostiē. dicens, q. etiam ante lit. contestatam non licet indistincte impune poenitere. Quid enim si aduersarius fecit expensas ante poenitentiam? Iniquum enim esset, si non restitueretur expensæ factæ ante lit. contest. Concludit ergo, q. ante lit. contest. potest plus petens poenitere, tamen tenetur aduersario ad interesse, si quod sit. Ego vero miror, q. glo. & doc. sic transseunt super isto passu, & dico, q. poena huius c. non habet locum, nisi perseverauerit vsque ad sententiam. Primo moueor per istum text. qui tantum punit persistentem in iudicio, sed iudicium dicitur dum causa discutitur, & sic vsque ad sententiam, vt probatur in c. forus. infra de verb. sign. non ergo persistit in iudicio, qui non expectat sententiam. Item fortius hoc probatur in l. qui cum maior, §. accusasse, & in l. in seruitutem, §. petiisse, ff. de bol. lib. vbi patet, q. poena a iure appositæ etiam pro accusare, vel petere, non habet locum, nisi detur perseverantia vsque ad sententiam, ita q. respectu poenæ a iure appositæ verba legis intelliguntur cum effectu, vt qui persistit vsque ad sententiam, fortius in casu nostro, vbi poena im-

7 ponitur pro perseverantia in iudicio. † Hinc Bartol. in l. in criminali, C. de iurisdic. omn. iudi. dat ex his notabilem theoricam, q. in poenis legalibus locus est poenitentię vsq. ad sententiam. Et idem refert tenere Dyn. in l. amplius, ff. rem rat. haberi. & facit quod dixi in c. si diligenti, de foro competen. Nec obst. l. vna, C. eod. per quam mouetur hic gloss. Ibi enim non est locus poenitentię post lit. contestat. quia deliquit in duobus, videlicet, quia per dolum exegit cautionem de pluri. Item dolose petit plus, ideo ille punitur acrius, etiam in alio, quia priuatur toto debito, vt ibi, & hoc subicitur in glo. Et hoc aperte sentit Bartol. in d. l. in criminali, respondendo ad illam l. vna, & adhuc apertius in d. l. vnica, & maxime in fin. vbi apertissime respondendo ad l. alia, C. de his, quibus vt indig. & l. Papini, §. me minisse, ff. de inoff. test. vbi locus est poenitentię vsque ad sententiam, dicit q. in d. l. vna, est speciale propter duplex delictum actoris: vnde glo. hic etiam in alio male dicit, dū innuit illam legem procedere in eo, qui per dolum super maiori quantitate exegit cautionem. Nam certe ex hoc

solo non priuaretur debito, & sic non haberet locum lex illa, quæ requirit duo delicta, de quibus supra dixi. Sed tunc secundum Bart. in d. l. vna, punitur crimine stellionatus, si dolus in aliam speciem delicti non cadit, vt in l. 2. ff. de crim. stel. Habet enim locum remedium illius tituli, quando non habet specificum nomen, sicut istud, quando per dolum exegit cautionem de pluri, non tamen plus petit. Ex hac enim ratione dico dictum Host. non procedere, vt ante lit. contest. habeat locum poena, si aduersarius fecit expensas, quia dico, q. ex remedio huius tituli. non condemnabitur in expensis, cum non persistit in iudicio, vt requirit iste text. sed condemnabitur in expensis alio remedio, quia temere litigauit, vt in l. eum quem temere, ff. de iudi. & c. si. de dolo & contuma. & c. calumniam, de penit. Concludendo ergo hanc materiam assumo, aliqua dicta Bart. in l. vnica, præall. sic d. distinguens, quod aut quis plus petit exigendo per dolum cautionem de pluri, & etiam plus petendo, & habet locum d. l. vnica, vt priuatur toto debito, neque sit locus poenitentię, nisi vsque ad lit. contest. † Ex-

8 cipiuntur ibi in tex. duo casus. Primus, cum actor conuincitur super maiori quantitate, & conuictus ante sententiā, vel post transigit cum reo super poena, alias re. Secundus cum actor plus exigit, sed reus in iudicio confessus est se totum debere, & hoc voluit ille tex. ibi in fin. Tertius casus potest esse secundum Ioan. And. hic, & gloss. & Bart. in d. l. vnica, quando post lit. cont. antequam conuincatur de maiori quantitate, ipsemet actor confitetur, tunc non punitur in toto debito, quia ille text. procedit quando actor conuincitur, sed si confitetur, non conuincitur, sed conuicit seipsum, facit l. eum qui, ff. de iur. iurando. Quartus casus dubius est, quando actor in veritate debet habere 10. exegit prius cautionem de 20. per dolum, & postea exigit in iudicio 20. sed non probauit, nisi de 10. reus tamē non cōuincit per probationes suas, ipsum plus dolose exegisse cautionē, & petiisse, nec constat in iudicio de dolo ipsius actoris, & hoc casu tenet glo. in d. l. vni. poenam habere locum. Sed Cy. ibi & Bar. & communiter doc. tenet oppositum, quia licet potuerit probare, non tamen per hæc præsumitur dolus, nec est conuictus per dolum plus exegisse & petiisse. Et ideo dicendum, q. adhuc non habet locum illa poena. Pro hoc, quia in dubio non præsumitur dolum, vt l. quoties. §. qui dolo, ff. de prob. & in dubiis mitior interpretatio facienda est, vt l. si preses, & l. interpretatio, ff. de pen. & in regula, odia & regula, in poen. lib. 6. & quod supra dixi de iur. ci. dico procedere etiam de iure cano. ex quo non reperitur contrarium, arg. in c. i. de no. op. nuncia. & quod ibi not. hic. n. tex. non imponit illam poenam, quia loquitur tantum in eo, qui commisit vnum delictum in plus exigendo, & sic suppleri debet istud ius canonicum per illud ius civile. Nam vbi minus delinquitur, minor exerceri debet vindicta. 24. q. 1. c. non afferamus, & l. respiciendum, ff. de pen. Quandoque quis cautionē plus tantum per dolum exigit non autē plus petit, & tunc non punitur in debito, ita q. non habet locum lex illa, nec istud c. sed punitur crimine stellionatus, si dolus ille non cadit in aliquam speciem delicti, vt l. i. & 2. ff. de crim. stel. vt no. ibi Bart. & dixi supra. Quandoq. solū per dolum plus petit, non tamē exigit cautionē de pluri, & tunc secundum Bart. in d. l. punitur in triplo expensarum, sed non perdit debitum, vt in §. tripli, insti. de ac. & hoc procedit de iur. ciui.

9 † An autem de iur. can. habeat locum hæc poena tripli, gloss. hic in ver. amplius, sentit, q. sic: doc. nostri hic communiter tenet contrarium, arg. in c. i. de do. & cont. Nam si Papa hic intellexisset de pena tripli, hoc expressisset, sed tantum dixit eum condemnandum in expensis, arg. in c. ad audiētiam, de deci. Item tex. in d. §. tripli, loquitur de expensis factis nomine sportularū, sed in foro ecclesiastico sportulæ non præstantur, de vi. & hone. cler. c. cum ab omni-

quod

ADDITIONES.

- a SEB. S. A. P. ¶ vsque ad sententiam. Contrarium tenet Ang. Aret. in §. si quis agens, insti. de ac. vide Bart. in l. edita, col. 4. C. de eden. vbi Moder. Alexan. in l. quamuis, ff. de ius voc. vbi quando sit licita poenitentia.
- b SEB. S. A. P. ¶ Sportulæ. De capiendis sportulis vide Fel. in c. licet, in primis verbis, de off. ord. la. in l. ius civile, ff. de iust. & in. & Alb. de Ro. la. in l. diem functo, vers. etiam querit, ff. de off. asseffo.
- c ANT. FR. AN. ¶ Non præstantur. An sportulæ debeantur de iur. cano. & dicitur q. sunt prohibite, vt in c. cum ab omni, de vi. & hone. cler. tamē de consue. quæ præualent, possunt recipi, vt per Spec. in tit. de salario, in §. i. in ver.